ANUL XII. No. 1303 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 9 Martie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon direcție 3.26.60

Apare în fiecare LUNI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacție și provincie 3.26.69
Telefon administrație 3.26.60

FURNIZAM SUBIECTE!...

Tristă și mizeră este viața sportului românesc, căruia i-e dat să întâlnească la tot pasul adversități, interesate sau ba, contra cărora trebue să se apere cu îndârjire. Pentrucă, în perioada aceasta de consolidare lentă, orice neadevăr lansat pe seama sa, echivalează cu un veritabil atentat la existența și la putința evoluției sale.

Mai deprimant este însă faptul că loviturile acestea nu le primește din partea lui X sau Y de pe stradă, cari îl denigrează la colț de mahalale sau în cafenea. Ci uneori din partea presei zilnice, a presei de tiraj, care are — din nefericire — posibilitatea să-i căsuneze cel mai mare rău cu putință. Și te miri dece, de vreme ce sportul își caută liniștit de treabă, nu se așează în calea nimănui, nu trage pe nimeni de mânecă. Așa că, bietul, nu cere decât să fie lăsat în pace.

Presa însă, presa mare cu ecou în masse nu poate ține seama de aceasta. Are ea ce are cu sportul și nu vrea în ruptul capului să se desintereseze de soarta lui.

Am relevat la timpul lor sumedenie de atacuri, puse pe spațiu de coloane întregi, de către ziarele cu tiraj. Și am protestat, evident, pentrucă avem convingerea pe care am mai exprimat-o și altădată, că prezentat așa cum este prezentat numai și numai pentru a umple golul lăsat de lipsa subiectelor cotidiane, sportul are de întâmpinat cele mai mari dezagramente, datorită faptului că publicul cetitor crede foarte ușor și n'are — mai ales — timp să raționeze.

Zilele trecute, ziarul „Credința" și-a făcut la rându-i datoria de cotidian cu mare tiraj. Pe întinsul unei pagini și sub vasta rubrică a „Problemelor timpului" d-l Virgil Florescu se „ocupă" de „Lupta de tauri și gala de box". Nu vom intra în analiza articolului, menit să țină cetitorii în bună dispoziție până la ivirea vreunei crime misterioase, pentru motivul că titlul însuși lămurește îndeajuns calitatea conținutului. Vom reproduce însă câteva pasagii semnificative:

«Și se începe mascarada: un pumn îi rupe buza; un uppercut îl face să-și muște limba sau să-și piardă câțiva dinți; un pumn în stomac și... sună gongul».

Mai departe: «Se zice că această lovitură care se numește crochet, sdruncină creerul mic al celui lovit, din care cauză îl scoate din luptă. Acum am înțeles: la abator, boii sunt loviți la creerul mic, după care, parlagiul îi înjunghie; și tot așa pățesc taurii în arenele din Sevilla sau Grenada. Și asta înseamnă că-i sport... nobil...»

Iată două mostre inserate în cadrul „Problemelor timpului".

Pe noi, desigur, nu ne-a mirat ce ne-a fost dat să citim